

Miserend

Klotildliget:

Május 19-én, szombaton 20 órakor, taizéi imaóra lesz az Egyházközségi Nővérek kápolnájában.

+++

Május 21-én, Pünkösdhétfőn Egyházmegyei Nap lesz Székesfehérváron a Bregyó Szabadidő Központban. A változatos programok 10 órától 16 óráig tartanak, amelyekre szeretettel hívják az egyházmegye híveit.

+++

Szintén **Pünkösdhétfőn**, 21-e lévén, a 18 órás szentmise után 24 óráig az Egyházközségi Nővérek Kápolnájában szentségimádást tartunk hivatásokért.

+++

Május 26-án 9 órától Pilisjászfalun kápolnai kertrendezési napot tartunk. Ebéddel készülünk.

+++

Május 27-én, vasárnap a 9-es ligeti és a 11-es csabai szentmise keretében elsőáldozás lesz.

+++

Május 27-én, vasárnap egyházmegyi záróimádkozást tartanak a 10:30-as máriaremete szentmise keretében.

május 20. vasárnap

ünnepi mise	9 óra
családok miséje	11 óra
egyetemi mise	20 óra

ApCsel 2,1-11

IKor 12,3b-7.12-13 v. Gal 5,16-25

Jn 20,19-23 v. Jn 15,26-27; 16,12-15

május 24. csütörtök

18 óra

május 26. szombat

18 óra

május 27. Szentháromság vasárnap

ünnepi mise	9 óra
családok miséje	11 óra
egyetemi mise	20 óra

MTörv 4,32-34.39-40

Róm 8,14-17

Mt 28,16-20

Pilisjászfalu:

május 20. vasárnap	17 óra
--------------------	--------

május 27. vasárnap	17 óra
--------------------	--------

Piliscsaba:

május 20. vasárnap	
--------------------	--

regnumi mise	9:15
--------------	------

ünnepi szentmise	11 óra
------------------	--------

május 25. péntek	17 óra
------------------	--------

május 26. szombat	17 óra
-------------------	--------

május 27. vasárnap	
--------------------	--

ünnepi szentmise	11 óra
------------------	--------

Imaszándékunk:

Szentlélek ajándékaiért

A
Klotildligeti
Római Katolikus
Egyházközség hírei

XIV. évf. 20. szám

2018. május 20.

A Lélek elvezet a teljes igazságra

Jézus utolsó vacsorán elhangzott búcsúbeszédének itt közölt részlete leginkább pünkösd napján érthető meg és állítható párhuzamba az Apostolok Cselekedeteiben leírt eseményekkel. Az apostoli egyház bölcsességét dicséri, hogy különválasztotta, s az ötvennapos időszak külön-külön napjaira tette a húsvéti idő gazdag tartalmának három jelentős mozzanatát: Jézus feltámadását, mennybemenetelét és a Szentlélek kiadását. Valószínű, hogy ezzel ellensúlyozni is akarta a zsidó naptár húsvét utáni 50. napját, amit Izrael fiai aratóünnepként, később pedig a Sínai-hegyi szövetségekötés emlékünnepként ülték meg. Mintha összecsengene a két emléknappal megannyi képe: szélzúgás, lángnyelvek, nyelvcsoda... A bűnbeesett Ádám széttöredezett képét pünkösdkor rakja össze a Szentlélek: az egyház már az első naptól egyetemesen, katolikus módon indul. Minden nyelven „beszél”, minden néphez szól, kinő a zsidó nacionalizmusból. „Nem az egyházak szövetsége, hanem azok anyja. Nem baráti kör, nem klub, nem egy nemzet vagy faj, társadalmi osztály elszigetelt csoportosul-

lása, hanem a Szentlélek »ikonja« – mondja XVI. Benedek pápa.

János apostol szerint Jézus már húsvét napján rálehelte az apostolokra, kiárasztotta rájuk a Lelket. Ahogyan a teremtéskor az Úr az ember orrába lehelte az élet leheletét. Nyelvi érdekességnél sokkal több és mélyebb jelentésű, amit magyarul is olyan szemléletesen adhatunk vissza: lelkesedik, lélektelen, lélekvesztő, lélekjelenlét, akárcsak ősi szavunk megannyi származéka.

A lélek sokkal többet jelent, mint a Kazinczy óta használt szellem kifejezés. Mennyivel felszínesebb a szellemes a lelkesnél... A Szentlélek nem valami hűvös szellem, hanem Isten éltető Lelke bennünk. Isten a Lelkét is kitette értünk, hogy általa és benne éljünk! A keresztességben vízből és Szentlélekből születünk újjá.

A Szentlélek a feltámadt Jézus húsvéti ajándéka. Nincs róla képünk, nem megfogható, csak hatásaiiban ismerhetjük fel. Nélküle nincs Jézus, kinyilatkoztatás, Biblia, egyház, hívő közösség. Ahogyan emberi szeretetünk a hétköznapokban is általában rejtve marad, ugyanúgy

„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője
Megjelenik: minden vasárnap
2081 Piliscsaba-Klotildliget, Klotild tér 1.

Plébános: Szilágyi Szabolcs
(30) 611-1296
px.sacerdos@gmail.com

Internet: www.piliscsabatemplom.hu

e-mail: klotildliget@freemail.hu

vagyunk a Lélekkel, akit belélegzünk mint Isten lehetését. Ahogyan a kenyér zamatát, a forrásvíz ízét sem érezzük a nagy rohanásban, mégis magától értetődőnek vesszük, hogy táplálnak és életet adnak. Rejtett módon, a dolgok egymáshoz kapcsolódásában, megérzéseink és jó gondolataink, inspirációink és meglátásaink mögött, felismeréseink révén, a szeretet önfeledt találékonyságában ugyanígy, újból és újból kis és nagy pünkösödöket élhetünk át. Amikor lelkünkben a félelem helyét elfoglalja az öröm, amikor a hit szemével kezdjük látni a világot, amikor adni akarunk, és nem elvenni, amikor alkotni vagyunk, és nem fogyasztani, amikor lelkünk mélyén ráeszmélünk a valódi,

isteni igazságra, amikor túllépünk az intellektuális megismerésen, és a Szentlélek által szerzett bölcsesség szőlőbelőlünk, akkor feltörnek a záruk, gátlások, és bátor tanúságtétellel osztjuk meg másokkal is az örömhírt. Hétköznapi hasonlattal élve annyiban különbözik például a pusztai emberésszel szerzett ismeret, tudás a Szentlélek általi bölcseségtől, mint a festett virág az élő virágtól...

Az Igazság lelke nemcsak a sátán támadásaitól véd meg. Olyan éleslátással is felvértezi a hívőt, amellyel mindig rátapint az igazságra, sőt kínzó kérdései is válaszra találnak.

forrás: peterpater.com

Teremtésvédelmi kalendárium

Pünkösdi rózsák áldozócsüörtökön?

„A kertek megtelnek bazsarózsákkal, s egyszerre olyan súlyos és meleg lesz a világ, mintha megtelt volna egy érzés súlyával; dadogva beszél, mint mindenki, aki ittas egy érzéstől. Ez már nem a szerelem, nem is a nyelvelő és kacér tavasz; ez már az élet, súlyával, illatával, végzetével.” (Márai Sándor)

A májusi kertből a „valódi” pünkösdi rózsza (*Paeonia officinalis*) nem hiányozhat! A virágzás csak néhány napig tart, a vázában is hamar lehullnak róla a szirmok, de a csodálatos szín, a rengeteg szírommal ékes hatalmas virág évről évre elvarázsolja a szemlélőt, és visszahozza a régi pünkösdi ünnepek emlékét. Az idén viszont már jóval megelőzte a virág nyílása az ünnepet, hiszen már áldozócsüörtökön, Urunk mennybemenetelének emléknapján teljes virágzásban álltak! Pünkösdre már a pár héttel

későbbi, illatos virágú, a távoli Keletről származó bazsarózsák fognak pompázni, pedig ezeknek a nép valamikor az úrnapirózsza nevet adta...

Reggel a zöld csészelevelek szorításából a harmatos, bíborszínű szirmok bontakoznak, titokzatos feladattal hangyák jönnek-mennek, afféle díszletmunkások, mintha ők húznák le a sötétzöld ponyvát a nagy látványosságról. Nélkülük talán ki sem nyílna a virág? Valamikor régen Szent Rita napján szenteltették meg a bimbót az asszonyok, megszártították, és egy-egy szirmát elmorzsolva, imádkozva kérték otthon a lehetetlenségek védőszentjének segítségét, ha a házaselet viharfelhői gyülekeztek. Szírom van rajta bőven, kitart egy esztendőre, talán ezért is választották annak idején éppen ezt a virágot, és valószínű, hogy a virágzás

akkoriban még május 22. környékére esett! Ahol ma megtartják Szent Rita ünnepét, ott már piros rózsákat áldanak meg, addigra azok is kinyílnak a kertekben.

A klímaváltozásra, a globális felmelegedésre utal, hogy az ünnepek és a hagyományos hozzájuk tartozó virágok nyílási ideje egyre jobban távolodik egymástól! Az orgona, a labdarózsza, a gyöngyvirág sem várja meg már a ballagások idejét, az utóbbi évtizedekben a virágkalendáriumot alaposan át kellett szerkeszteni...

Az ünnepek díszleteit lehet változtatni, de az élővilág számára ezek a gyors változások jóval nagyobb veszélyeket rejtenek, mint gondolnánk. A tavasznak, a májusnak évezredekken át kialakult rendje van, a táplálkozási hálózat egyes elemei egymásra épülnek, nem mindegy, hogy amikor egy költöző madár hazatér, megtalálja-e megszokott táplálékát, vagy már megfásodtak a levelek, bebábozódtak a hernyók, kiszáradtak a hirtelen melegben a vízjárta helyek.

Egy-egy faj eltűnése, kihalása magában is pótolhatatlan veszteség, de hiányzik az életközösségből is, ahol évezredekken át pontos szerepe, feladata volt.

Nagyon sok olyan vadvirágunk van, erdőalkotó fák, cserjék, és persze állatok, gombák, apró talajlakó lények, akik életlehetőségeik, elterjedési területük határára élnek, és a klíma változásai komolyan veszélyeztetik megmaradásukat. A melegeledést érzelve persze megindulnának, terjednének észak felé, vagy a hegyeken magasabbra, de nem mindegyikük tud lépést tartani a változások sebességével.

Érdekes, hogy valamikor az utolsó jégkorszakok idején Európából milyen sok növény, elsősorban örökzöld fenyő-

féle veszett el, mert nem tudtak a keletnyugati hegláncokon átjutni délre az eljegesedés elől. Amerikában a Sziklás-hegység észak-déli vonulata mentén viszont volt lehetőségük vándorolni, ezért ott ma is élnek, erdőket alkotnak a mamutfenyők, a jegenyefenyők, a hamisciprusok, és ezek a fajok most már Európában is újra biztonsággal megtelepíthetők. Ma viszont már nemcsak a hegláncok, hanem a több sávú autópályák, a kiterjedt városok, ipartelepek, és nem utolsósorban a nagyüzemi gazdálkodás keményen gyomirtózott szántóterületei akadályozzák az élővilág vándorlását az élhetőbb tájak felé. Ahol összefüggő a növénytakaró, ott megmarad a lehetőség az öngyógyító folyamatoknak, a fajok összetételében lassú változás indul meg, de az alkalmazkodásra még van esély.

„Hol ember szántott, nyúl futott, kóró se integet, csak fények-árnyak közönye tagolja a teret” (Weöres Sándor)

A klímaváltozásra sokszor úgy tekintünk, mint egy tőlünk függetlenül bekövetkező elemi csapásra, és teljesen hibás választatot adunk a következmények csillapítására. A légkondicionáló berendezés áramfogyasztását napelemekből származó energiából biztosítani nem lenne szabad! Ebben a csodálatos, meleg tavaszi időben, amikor már a forrón tűző napsugarak ellen keresünk menedéket, menjünk be a fák közé, a közeli erdőbe, vagy legalább a pálás, hűvös parkokba, hogy észrevegyük végre a megoldást: egyedül a természetes növénytakaró képes a Földet továbbra is lakható állapotban megtartani, a napenergia-hasznosításnak ma sincs hatékonyabb módja, mint ahogy a zöld levelek műhelyében megy végbe évmilliók óta...

forrás: Magyar Kurír